

عنوان مقاله:

تاثیر آموزه های عرفانی بر مدیریت بهره وری در سازمان های دولتی و خصوصی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 2، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

خلیل بهرامی قصرچمی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دهقان

خلاصه مقاله:

در اقتصاد کلاسیک و معمول بهره وری و استفاده بهینه از عوامل تولید یکی از شاخص های موفقیت نظام اقتصادی مطرح شده است. آنچه در این نوع اقتصاد به عنوان ارتقاء بهره وری محسوب می شود، استفاده بهینه و کارا از تمام عوامل و نهادهای موجود و ترکیب آن به نحو مطلوب که با کمترین عوامل بیشترین تولید را انجام داد، مورد نظر است تا تولید کننده از این طریق بتواند سود خود را حداکثر سازد. زیرا در اقتصاد سرمایه داری هدف انسان اقتصادی، ماکزیم سازی سود است و در نظام اقتصادی اسلامی نیز می توان گفت که هدف انسان اقتصادی، ماکزیم سازی سود در چهارچوب قوانین اسلامی است، البته اهداف دیگر را نیز می توان در آن دخیل دانست، اما غالب تولید کنندگان در جامعه اسلامی به دنبال حداکثرسازی سود مطابق ضوابط شرعی می باشند. علم اقتصاد را چه مطالعه ای رفتار انسانی در رابطه میان مقاصد و منابع کمیاب که مورد استفاده ی مختلف دارند تعریف کنیم یا علم ارزشیابی و انتخاب بدانیم و چه قایل به علم اقتصادی اسلامی بشویم و چه آن را مطلق بدانیم و در چهارچوب آیین خاص محصور نکنیم، در جامعه اسلامی رفتارهای خاص وجود دارد که خصیصه غالب به حساب می آید، لذا برای دستیابی به نتیجه مطلوب در رفتارهای اقتصادی جامعه اسلامی، ناگزیریم به آنها توجه نماییم. از دیدگاه اسلام ارتقاء بهره وری و استفاده از نقطه بهینه، مفهوم وسیعتر و گسترده تری دارد که در این نوشتار به برخی از موارد آن اشاره می گردد.

کلمات کلیدی:

عرفان، مدیریت، اقتصاد، بهره وری، کارایی، اثربخشی، سازمان های دولتی، سازمان های خصوصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720922>

